

MLADI PRAVNIK

EKONOMSKO - TRGOVINSKA ŠKOLA TUZLA

Januar 2026. godine

SADRŽAJ

RIJEČ DIREKTORICE

Direktorica: Munevera
Rahmanović Hrbat

4

5

MATURALNA ESKURZIJA

Septembar 2025. godine

6

7

8

KULTURNO NASLIJEĐE TUZLE

9

TUZLA GRAD SOLI I UGLJA

10

VELIKANI TUZLE

11

HUSINSKA BUNA

12

13

PODUZETNIŠTVO U NAŠOJ SKOLI NEKAD I SAD

14

15

NAŠ PUT OD ŠKOLSKIH KLUPA DO PORODIČNOG BIZNISA

16

17

DRUGI SAJAM PODUZETNIŠTVA

Učenici pokazali kreativnost i
poslovni duh.

18

19

20

21

22

SADRŽAJ

POSJETA MEMORIJALNOM CENTRU POTOČARI

23

24

25

26

BOSNA U NAŠIM SRCIMA

27

POSJETA BRATSKOJ ŠKOLI ERENKOJ KIZ LISESİ U TURSKOJ

28

29

Naša iskustva

30

31

32

POSJETA CENTRA ZA DJECU "KORACI NADE" NAŠOJ ŠKOLI

33

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: ĆUSTENDIL LARISA

LEKTOR: MILOŠEVIĆ MIRELA

UREDNICI: ĐONLIĆ LEJLA I BAJRIĆ AMAR

INFORMATIČKA PODRŠKA: JUNIČIĆ-PERŠIĆ DIJANA

ŠKOLSKE NOVINE "MLADI PRAVNIK" REZULTAT SU TIMSKOG RADA UČENIKA I PROFESORA, S CILJEM RAZVIJANJA NOVINARSKIH VJEŠTINA, PISMENOSTI I KRITIČKOG MIŠLJENJA. LIST JE OSNOVAN U ŠKOLSKOJ 2025/2026. GODINI NA OSNOVU ODLUKE NASTAVNIČKOG VIJEĆA O OSNIVANJU ŠKOLSKIH LISTOVA DONESENE 12.01.2026. GODINE.

RIJEČ

Srednja ekonomsko-trgovinska škola kontinuirano napreduje i postaje prepoznatljiva po inovativnosti i izvrsnosti svog obrazovnog programa.

Naš cilj je usmjeren na pružanje sveobuhvatnog i kvalitetnog obrazovanja u skladu sa potrebama tržišta rada.

DIREKTORICE

Naš nastavni plan i program se prilagođava i unapređuje u skladu sa propisima Ministarstva obrazovanja Tuzlanskog kantona i Pedagoškog zavoda Tuzlanskog kantona, kako bi učenici stekli kompetencije koje će im omogućiti brzu integraciju u poslovni sektor ili pokretanje vlastitog biznisa.

Munevera Rahmanović Hrbat

Direktor škole

MATURALNA EKSKURZIJA - PUTOVANJE KOJE SE NE ZABORAVLJA

Naša maturlna ekskurzija bila je, zasigurno, svima nama jedno od najboljih iskustava do sada. Putovali smo autobusom, a iako je put bio dug, atmosfera je bila odlična od samog početka. Prvo noćenje imali smo u Italiji, gdje smo obišli predivnu Veronu i interesantan gradić Sirmione. U nastavku putovanja posjetili smo Monako, koji nas je posebno oduševio, a onda smo imali priliku da se divimo sjaju i raskoši Monte Carla. Nakon toga stigli smo u Španiju, gdje smo proveli četiri nezaboravna dana. Obilazili smo Barcelonu, razgledali znamenitosti, zabavljali se u Port Aventuri, uživali u šetnjama Lloret de Mar i druženjima, a večeri su bile rezervisane za izlaske i diskoteku. Smijeha, muzike i dobrog raspoloženja svakako nije nedostajalo.

Na povratku kući posjetili smo Cannes i Nicu, gdje smo uživali u prelijepim pogledima i atmosferi Azurne obale. Još jednu noć proveli smo u Italiji, sutradan se divili romantičnoj Veneciji, a onda se vratili kući prepuni utisaka.

Ova ekskurzija nam je donijela bezbroj lijepih uspomena, još jača prijateljstva i priče koje ćemo prepričavati još dugo.

Ena Đonlić IV-c

KULTURNO NASLIJEĐE TUZLE

Širom Evrope 23. septembra obilježava se Dan kulturne baštine, a naša Bosna u srcu Evrope - može se pohvaliti prebogatom seharom svog kulturno-historijskog blaga.

Pošto smo se tada nalazili na maturalnoj ekskurziji, nadoknadili smo to odmah po povratku. Obilježili smo 2. oktobar, Dan oslobođenja Tuzle, koja kao dio Bosne, a time i Evrope, ima itekako šta ponuditi - kada je u pitanju nacionalno blago.

TUZLA - GRAD SOLI I UGLJA

Tuzla – grad soli i uglja

Tuzla je grad s bogatom historijom i posebnim identitetom, poznat prvenstveno po svojim prirodnim bogatstvima – soli i uglju. Soli je u ovom kraju bilo oduvijek u izobilju, pa ime grada potiče od turske riječi „tuz”, što znači so. Zahvaljujući soli, Tuzla je kroz historiju imala poseban značaj u regiji, a danas su Panonska jezera, nastala na temeljima starih solana, jedan od simbola grada i popularno mjesto za odmor, rekreaciju i druženje. Ova jezera su jedinstvena u ovom dijelu Evrope i predstavljaju spoj tradicije i modernog života u Tuzli.

Pored soli, ugalj je još jedno obilježje koje je oblikovalo identitet grada. Rudnici u okolini Tuzle, posebno rudnik Kreka, kroz decenije su predstavljali izvor rada i života za mnoge porodice.

Rudarski posao je težak i zahtijeva veliku hrabrost i upornost, a generacije ljudi koje su radile u rudnicima doprinijele su razvoju grada i očuvanju tradicije. Industrija uglja i radnički duh koji je ona razvila ostavili su dubok trag u kulturi i svakodnevnom životu Tuzle.

Tuzla je grad u kojem se prirodna bogatstva i ljudska upornost stalno susreću. Grad obiluje historijskim znamenitostima, kulturnim sadržajima i univerzitetskim životom, a istovremeno njeguje tradiciju i uspomenu na ljude koji su svojim radom i hrabrošću oblikovali njegovu prošlost. Dan oslobođenja Tuzle, 2. oktobar, podsjeća na hrabrost građana i njihovu borbu za slobodu. Taj dan simbolizira ne samo oslobođenje, nego i zajedništvo, ponos i trajni identitet Tuzle.

Zahvaljujući soli, uglju i ljudima koji su kroz historiju gradili i razvijali Tuzlu, ovaj grad je postao simbol snage, rada i slobode. Danas Tuzla nastavlja njegovati svoje prirodno i kulturno bogatstvo, istovremeno čuvajući uspomenu na važne datume i događaje iz svoje prošlosti. Tuzla je grad koji spaja prošlost i sadašnjost, tradiciju i modernost, rad i slobodu, i zbog toga ostaje jedan od najprepoznatljivijih i najvažnijih gradova Bosne i Hercegovine.

Sara Bašić IIIa

VELIKANI TUZLE

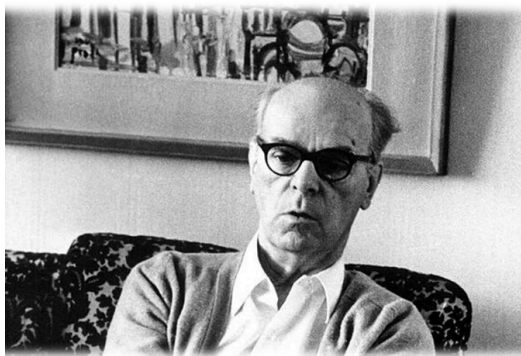
SA KISTOM I PEROM U RUCI

Tuzla je kroz historiju iznjedrila brojne velikane koji su svojim djelima i stvaralaštvom obogatili kulturnu i historijsku baštinu Bosne i Hercegovine, a posebno Tuzle. Tuzla je imala dosta svojih velikana, ali oni koji se najviše ističu su Meša Selimović i Ismet Mujezinović. Njihova imena su postala sinonimi za stvaranje i simbol snage duha koji nadilazi granice i vremena. Oni su pokazali da grad nisu samo ulice, parkovi i sitne građevine, već grad su i ljudi koji tu žive i tragovi koje ljudi ostavljaju, grad je riznica ideja koje ga obilježavaju za vječnost.

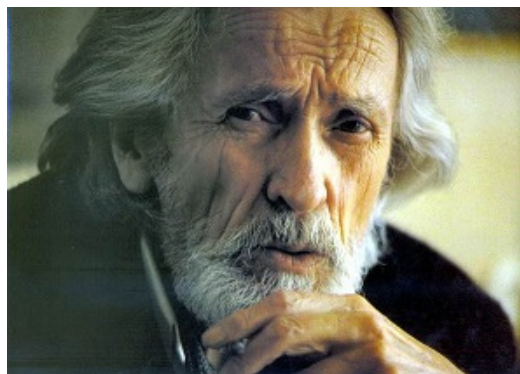
Meša Selimović je jedan od najvećih pisaca našeg jezika i autor romana koji se čitaju dan-danas širom svijeta. Njegovo najpoznatije djelo, „Derviš i smrt“, svrstano je među klasike svjetske književnosti („Nada je svodila smrt, opasniji ubica nego mržnja“). Na samome vrhu svjetske književnosti također je i „Tvrđava“, djelo koje ističe koliko je bitno u životu imati nekoga ko će nas slušati („San je ono što se želi, a život je buđenje“). Njegova djela govore o čovjeku, njegovim slabostima, moralnim dilemama i potrazi za smislom života. Selimović je postao uzor mnogim mladim piscima. Nakon ubistva brata Šefkije, Meša Selimović se odselio u Beograd. Selimović je svoj jad i tugu prema izgubljenom bratu pretvorio u djela koja će vječno da odjekuju ulicama i sokacima Tuzle.

Rame uz rame sa Selimovićem stoji Ismet Mujezinović. Slikar, poznat po svojim snažnim i emotivnim portretima, ali i po slikarstvu je prenosio snažne emocije i duh naroda i vremena. Njegove slike govore o ljudima, njihovoj borbi i svakodnevnici. Njegova umjetnička djela danas se čuvaju u mnogim muzejima, a Tuzla mu je posvetila galeriju koja nosi njegovo ime. Kaže se da je Mujezinović svojim slikama „pisao historiju“, jer su njegove boje i potezi često govorili više od riječi. „Rudar“ umjetničko djelo koje je Mujezinović posvetio rudarima i Tuzli kao gradu rudara. Djelo u snažnim potezima kistom pokazuje rudara, koji je simbol čvrstoće, borbe i života na koje počinje industrijski razvoj. Iako su književnost i slikarstvo dvije različite grane umjetnosti, Selimović i Mujezinović predstavljaju ljude i duh vremena i onoga što stvarno čini grad. Pokazuju nam da u umjetnosti nema granice, da svako ima svoju slobodu na koju ne treba postavljati granice zbog drugih. Svako njihovo djelo nosi priču, a te priče je mnogo ljudi vidjelo i pročitao i našlo inspiraciju i smisao nečega što i u životu muči, a dolazi još generacija koje će da nađu slobodu u pisanju i slikarstvu zbog ova dva velikana Tuzle.

Merima Kulanić

Meša Selimović

Ismet Mujezinović

HUSINSKA

Husinski rudari u decembru 1920. godine Husinska buna ostaje jedan od najupečatljivijih događaja moderne historije Bosne, a naročito kada se govori o narodnom otporu protiv državnog terora i ograničavanja radničkih prava. Naime, ovaj svojevrsni radnički ustanak trajao je od 21. do 28. decembra 1920. godine. Bilo je to u vrijeme kada je stvorena nova, već tada se pokazalo autokratska, Kraljevina SHS. U tom vremenu još su se sabirali ljudski i materijalni gubitci iz Prvog svjetskog rata, iz kojeg je Bosna i Hercegovina izašla gotovo pa osakaćena. Početkom 1920. godine cijene životnih namirnica vrtoglavo su rasle, a inflacija je bila takva da je bilo kakvu plaću činila suštinski bezvrijednom. Direktni razlog za štrajk bilo je neizvršavanje dogovora o nadnicama te odbijanje vlasti da pristupi reviziji postojećeg kolektivnog ugovora. 21. decembra 1920. godine počinje generalni štrajk rudara „Kreke“. Savez rudara objavljuje da se rudari neće vratiti na svoja radna mjesta sve dok im se ne isplate tražene nadnice. Žandarmerija odmah izdaje nezakonito naređenje o prekidu štrajka i to pod prijetnjom vlasti da će doći od otkaza te gubitka prva stanovanja u državnim stanovima.

BUNA

Od 24. do 26. decembra štrajku se pridružuju i rudari drugih tuzlanskih rudnika u namjeri da podrže svoje kolege. Vlasti su frustrirane rudarskim jedinstvom i putem Žandarmerije naređuju prisilna iseljenja stranih radnika iz državnih stanova. Tada počinju otvoreni sukobi između pripadnika Žandarmerije i rudara. 27. decembra dolazi do otvorenog oružanog sukoba između rudara i pripadnika Žandarmerije. Tog dana ginu komandir Žandarmerije Đorđe Reljić i jedan rudar, dok još dva žandara bivaju ranjeni. Komandant tuzlanske Žandarmerije traži hitno pojačanje i o svemu obavještava komandanta Bosanske divizije. Naređuje se slanje vojnih snaga u Tuzlu. 28. decembra u Husino stižu dobro opremljene snage Vojske i Žandarmerije. Početkom 1922. godine organizovano je suđenje za oko 350 rudara, od čega je njih 17 osuđeno na kaznu zatvora...U kampanji su učestvovali su razni intelektualci, sindikati i književnici, poput Miroslava Krleže, ali i Đure Đakovića (osnivača Komunističke partije Jugoslavije). Na kraju ovog podsjećanja vrijedi spomenuti da su razlozi podizanja Husinske bune i danas aktuelni te da će uvijek biti potrebno da se ljudi mirnim i civilizovanim sredstvima izbore za svoj lični položaj i položaj društva u kojem žive.

Adin Delić (II. b)

A woman in a business suit is pointing at a whiteboard in a classroom setting. The whiteboard has some diagrams and text on it. The background is slightly blurred, showing other people in the room.

PODUZETNIŠTVO U NAŠOJ ŠKOLI NEKAD I SAD

U našoj školi Poduzetništvo je postojalo kao važan stručno-teorijski nastavni predmet i prije nego što je uveden istoimeni smjer zanimanja. Naši profesori su se uvijek neumorno trudili da otkriju talenat, prepoznaju sposobnosti i sklonosti učenika i podstaknu ih na poduzetno razmišljanje i djelovanje.

Globalna sedmica poduzetništva godinama je pretvarana u čitav "mjesec poduzetništva", kako bi se što više dalo na značaju stvaranju poduzetničkog duha kod mladih ljudi, i uopšte povećanju ekonomske pismenosti učenika.

Projekat "Poduzetnik u meni" godinama podržavan od Ministarstva poduzetništva, kasnije Ministarstva privrede TK, naprosto je bio brend. Uključivao je najrazličitije aktivnosti: radionice, predavanja, posjete poduzetnika - bivših učenika Škole, odlaske u posjete privrednim subjektima, takmičenja u raznim kategorijama - od literarnih i likovnih radova, preko filma i fotografije, izrade suvenira - do onog najvažnijeg - izrade prvih učeničkih ali, itekako kvalitetnih biznis planova. Na završnoj manifestaciji organizovano je takmičenje između odjeljenja u prezentaciji neobičnih poduzetničkih ideja, gdje su se mogli vidjeti i njihovi izuzetno zanimljivi kreativni radova.

Cilj je tada bio isti kao i sada: potaknuti učenike i osposobiti ih za pokretanje sopstvenog biznisa, koji bi započeo neznatnim ulaganjima i samim tim minimalnim rizikom, a istovremeno omogućio (zbog inovativnosti, kreativnosti i jedinstvenosti ideje) dobar plasman i apsolutnu konkurentnost na tržištu, što bi garantovalo održivost i mogućnost napredovanja.

Ponosni smo što u tome uspijevamo.

U ovom broju vam poklanjamo priču našeg bivšeg učenika Palavrić Armina, koji je sa suprugom Ajlom (do 2023. drugaricom iz razreda) preuzeo porodični biznis, a kojeg je pokrenuo njegov otac, Nermin, takođe učenik naše škole.

NAŠ PUT OD
ŠKOLSKIH KLUPA DO
PORODIČNOG
BIZNISA
"EXTRA TUZLA"

Sjećanja na Ekonomsko-trgovinsku školu u Tuzli uvijek bude osjećaj zahvalnosti i ponosa. Za moju suprugu i mene, te su godine bile ključne, ne samo za naše obrazovanje, već i za temelje svega što smo kasnije postigli. Zajedno smo sjedili u istim klupama, usvajajući znanja iz ekonomije, trgovine i preduzetništva, nesvjesni koliko će ta teorija brzo postati naša svakodnevna praksa.

Škola nam je pružila mnogo više od suhopadnih definicija. Naučili smo kako funkcionise tržište, upravljanje finansijama, osnove marketinga i, najvažnije, kako se pristupa kupcu. Profesori su nas pripremali za stvarni svijet, podstičajući nas da razmišljamo preduzetnički. Nakon završetka škole, pred nama se prirodno nametnuo zadatak – nastavak porodičnog biznisa "EXTRA" d.o.o. Iako smo u posao ušli s puno entuzijazma, pravo zadovoljstvo došlo je kada smo shvatili da nam znanje stečeno u srednjoj školi omogućava da nekada taj biznis podignemo i na još veći nivo.

"EXTRA" d.o.o. osnovana je 2001. godine u Tuzli od strane mog oca, Nermina Palavrića, koji je u tom periodu bio zvanično vođen kao najmlađi osnivač firme u Bosni i Hercegovini. Njegova hrabrost, preduzetnički duh i jasna vizija predstavljali su temelj na kojem je firma izgradila svoj kasniji uspjeh. Početak poslovanja obilježila je snažna motivacija i posvećenost jednog mladog čovjeka koji je vjerovao da se kvalitetnim radom, inovativnim pristupom i upornošću mogu postići visoki standardi i stvoriti prepoznatljiv brend. Upravo ta energija omogućila je firmi da se brzo pozicionira na tržištu i stekne povjerenje klijenata. Tokom godina d.o.o. "EXTRA" je širila svoje poslovanje, unapređivala opremu i usvajala savremene metode rada, što je dodatno učvrstilo njen ugled pouzdane i profesionalne kompanije. Zahvaljujući kontinuiranom razvoju i kvalitetnom vođenju, firma je postala primjer uspješnog porodičnog biznisa koji raste i prilagođava se savremenim potrebama tržišta. "EXTRA" d.o.o. nije ostao samo porodična tradicija; zahvaljujući našem obrazovanju, postao je moderno, efikasno i konkurentno preduzeće. Danas, kada se osvrnemo, jasno vidimo da je naša ekonomska škola bila temelj našeg uspjeha. Sva ulaganja u znanje u tim godinama vratila su nam se višestruko, omogućavajući nam da ne samo održimo, već i da značajno unaprijedimo porodični san, pretvarajući "EXTRA" d.o.o. u uspješnu priču.

MINI SAJAM PODUZETNIŠTVA

U Srednjoj ekonomsko-trgovinskoj školi Tuzla, 21. novembra 2025. godine, uspješno je realizovan Mini sajam poduzetništva, koji je okupio učenike, nastavnike, roditelje i goste škole. Ovaj događaj imao je za cilj razvijanje poduzetničkih vještina, kreativnosti, inovativnosti i timskog rada kod učenika, ali i pružanje prilike da svoje poslovne ideje predstave u realnom okruženju.

Na sajmu je učestvovalo 14 timova učenika od prvog do četvrtog razreda, koji su na zanimljivo osmišljenim štandovima predstavili vlastite proizvode i usluge. Učenici su samostalno pripremali štandove, osmišljavali prezentacije i komunicirali s posjetiocima, čime su unaprijedili svoje prodajne i komunikacijske vještine.

Sajam su posjetili učenici obje smjene u pratnji predmetnih profesora, kao i roditelji koji su svojim prisustvom i podrškom doprinijeli pozitivnoj atmosferi. Podršku događaju pružio je i Ekonomski fakultet Univerziteta u Tuzli, koji je učesnicima dodijelio certifikate za stečene poduzetničke kompetencije.

Tokom sajma ostvarena je i prodaja učeničkih proizvoda i usluga, a prikupljena sredstva su iskorištena za unapređenje uslova rada u školi (nabavku TV-a na holu škole i sportske opreme za učenike). Događaj je protekao u pozitivnoj atmosferi, uz visok nivo angažmana i saradnje učenika, nastavnika i roditelja. Svim učesnicima dodijeljene su zahvalnice za učešće i doprinos uspješnoj realizaciji sajma.

Mini sajam poduzetništva još jednom je pokazao da naši učenici posjeduju znanje, ideje i entuzijazam, te da škola uspješno potiče razvoj praktičnih vještina važnih za buduće obrazovanje i profesionalni život.

POSJETA MEMORIJALNOM CENTRU POTOČARI

Srebrenica - vječna tuga

U oktobru smo posjetili Potočare, mjesto-gdje tišinom odjekuju nepravda, istina i tuga, mjesto-gdje se krv leđi u žilama, gdje riječi sasvim ponestane.

Po povratku, pod snažnim utiscima koje je ova posjeta ostavila, članovi sekcije Mladi pravnik su odlučili da istraže i progovore o žrtvama genocida, ali i o ovom gnusnom, najstrašnijem zločinu protiv čovječnosti, kojim je oduzeto osnovno ljudsko pravo - pravo na život osam hiljada ljudi.

I mjesec knjige iskoristili smo da na stranicama knjiga pronađemo priče o Srebrenom gradu i tako, na neki skroz drugi način, pristupimo ovoj neiscrpoj, bolnoj temi i bar tako suosjećamo sa tragičnim i tužnim sudbinama stradalnika. Čitajući romane našeg penzionisanog profesora, Mirsada Mustafića, dok smo pratili sudbine glavnih likova, na svakoj smo stranici bili naprosto preplavljeni ljubavlju. Iz svakog reda izbijala je ljubav-ljubav prema Bosni, prema rodnom kraju, roditeljima, bratu, sestri, prijatelju, prirodi..., ali i opomena koja kaže: "Ne zaboravi-da se ne bi ponovilo!" Naime, kroz svaki roman provlači se vječna "naivnost" bosanskog čovjeka, kojem je svojstveno da šuti o događajima iz prošlosti, da brzo zaboravi i olako drži da se neće ponoviti.

Ima jedan Grad
Ima jedan Grad Srebreni
kojeg mučki ubiti su htjeli.
Nisu znali ljudi bez srca
da srca mrtvih još jače kucaju,
da ljubav smrt ne priznaje i ostaje zauvijek
zlu da prkosi u beharu šeftelije, u mirisu lipa...
Nisu znale svijesti izvitoperene da ne može
nečovjek čovjeka ubiti,
da čovječnosti živi vječno

u šumu rijeke, u cvrkutu ptica...
Ima jedan Srebren-grad
sa ranama dubokim,
gdje šapuću krošnje
o sudbinama pretužnim,
gdje žubori istina
sa sedam izvora,
gdje teče rijeka
od stida crvena -
što jedino monstume
izliječit nije mogla.
Ima jedan Grad od srebra,
a duša mu zlatna...

prof. Larisa Ćustendil

Pravda u sjeni bijelih nišana

Kada pravo zakaže, nada ostaje zakopana pod zemljom, uz kosti onih čije ime i sudbinu štiti tek kamen – bijeli nišan. Genocid u Srebrenici iz jula 1995. Godine nije samo zločin koji je promijenio lice jedne zemlje, već i test za međunarodno pravo, za savjest čovječanstva i za samu definiciju pravde.

Ali, može li pravo uopšte dostići pravdu kada je zločin ovako ogroman? Hiljade muškaraca i dječaka sistematski su ubijeni, pod vojnom komandom, dok je međunarodna zajednica gledala. U to vrijeme, Srebrenica je bila zaštićena zona Ujedinjenih nacija. Ipak, zaštita nije stigla. Nijemi posmatrači postali su saučesnici šutnjom. Pravo je govorilo, ali nije djelovalo. Pravda je, privremeno, izgubila glas. Godinama kasnije, sudnice Haga pokušale su vratiti taj glas–kroz presude, izrečene kazne, i preciznu pravnu kvalifikaciju zločina. Međunarodni sud pravde (MSP) je 2007. Potvrdio da je u Srebrenici počinjen genocid, iako nije utvrdio direktnu odgovornost Srbije, već njenu nesposobnost da spriječi zločin i kazni njegove izvršioce.

Ove presude imaju ogromnu važnost–ne samo za žrtve i njihove porodice, već i za historiju prava. Prvi put je međunarodni pravosudni sistem jasno pokazao da genocid ne mora biti izjednačen s milionima žrtava da bi bio priznat. Srebrenica je postala pravni segment, ali i moralna rana.

Ipak, nijedna presuda ne može vratiti izgubljene sinove, muževe, očeve. Niti može izbrisati slike masovnih grobnica, majki koje hodaju u tišini svake godišnjice, noseći fotografije svojih najmilijih.

Zato je pravni aspekt genocida u Srebrenici više od paragrafa i članova zakona. On je borba između onoga što pravo jeste–i onoga što bi trebalo da bude.

DAN DRŽAVNOSTI

DUŠA MOJA, BOSNA I HERCEGOVINA

-Ah. Bosna, kako da te opišem a da to ne zvuči suho i previše načitano? Ti nisi samo zemlja, majka, ti si sevdah koji me grije i tuga koja mi dušu

kida. Kada sklopim oči, vidim te. Vidim te smaragdne rijeke, te bistre vode što huče kroz kanjone kao da nose priče hiljadu godina.

Moja Drina studena i plahovita, i moja Neretva, zelena ko dragulj pod mostom u Mostaru. I svaki put kad vidim onaj stari most,

srce mi zaigra, sjetim se kako je prkosio vremenu, i sjetim se šta znači ponovo ga graditi, kamen po kamen, inat u duši, želja za životom.

Jezik mi je pun tvojih melodija. Ponekad, kad me obuzme neka jaka emocija, samo mi krene neka stara riječ o begovima i raji, o hajducima i vremenima kad se živjelo sporije, kad je komšija bio glava kuće kao i ti sam. A Hercegovina, ona je vatra, kamenita, žarka, tvrda, ali kad te zagrlji, to je toplo, brate. Tamo je sunce jače, a ljudi su, nekako, direktniji. Imaš moju dušu ili nemaš. Ali najviše od svega, volim tvoju dušu. Tu mješavinu svega: i krsta i polumjeseca, i istočne i zapadne krvi. Ti si dokaz da se može živjeti zajedno, da je ljepota upravo u tom šarenilu. Da, boli nas,

bole nas sve rane, pa i one nedavne, koje su nas pocijepale. Ali mi se vraćamo, uvijek se vraćamo jedni drugima, jer znamo da smo jedno.

Bosna i Hercegovina, ti si moja rana koja nikad neće prestati da boli, ali si i moja najveća ljubav, i dok je mene, i dok je mojih, o tebi će se pričati

tebe će se voljeti, i tvojim će se starim riječima šaputati nove nade.

Vedad Paraganlija

POSJETA BRATSKOJ ŠKOLI U TURSKOJ

Razmjena u Tursku bila je jedno od najljepših iskustava koje sam doživjela. Sve je počelo kao običan put, ali se pretvorilo u dane ispunjene smijehom, novim prijateljstvima i uspomenama koje će mi ostati za cijeli život. Tamo smo se svi nekako zbližili više nego ikada – druženja, zajedničke šetnje i razgovori do kasno u noć povezali su nas na poseban način. Osjećala sam se kao da smo svi jedna velika ekipa, a ne samo grupa na razmjeni. Posebno ću pamtiti obilazak džamija koje su ostavile snažan utisak na mene. Svako mjesto imalo je svoju priču i posebnu ljepotu. Najviše me dirnula Aya Sofija – tih pola sata unutra bilo je zaista posebno. U tom trenutku osjetiš historiju, kulturu i energiju mjesta koje je kroz stoljeća mijenjalo lice, ali nikad nije izgubilo svoju veličinu. Istanbul nas je oduševio svojim živopisnim ulicama, mirisima hrane, zvukovima grada i toplinom ljudi. Svaki dan je bio nova avantura, svaki tren nova uspomena. Cijelo putovanje mi je dalo priliku ne samo da upoznam novu državu, nego i sebe. Razmjena mi je pokazala koliko lijepo može biti kad se ljudi otvore jedni prema drugima, kad dijelimo trenutke i kad se međusobno podržavamo. Zato mogu reći da je Turska, zajedno s ljudima koje sam tamo upoznala i svim prijateljima koji su bili sa mnom, ostavila poseban trag u mom životu.

—Lejla Đonlić III-a

Razmjena je predstavljala dragocjeno iskustvo koje obogaćuje svaki aspekt ličnog razvoja, otvarajući prostor za dublje razumijevanje sebe i svijeta. Boravak u drugačijem kulturnom ambijentu pružio je priliku za sticanje novih prijateljstava i širenje vidika na način koji ostavlja vječni trag. Kroz različite životne situacije pokazalo se koliko je čovjek spreman da se prilagodi, uči i raste iz svakog izazova. Usput su nastale dragocjene uspomene koje će ostati kao podsjetnik na dane isprepletane osmijehom, osjećajem zajedništva te dragocijenim zajedničkim doživljajima. Posebno se ističe velikodušnost i gostoprimljivost domaćina, koja je cijelom projektu dala toplinu, osjećaj pripadanja i posebnu vrijednost. Zato dolazi i iskrena zahvalnost svima koji su omogućili da se upravo nama otvore vrata ove jedinstvene i nezaboravne priče.

Hanna Kovačević

Zahvalna sam na ovoj jedinstvenoj prilici učestvovanja u projektu razmjene učenika u Istanbulu. To je zaista jedan divan grad u kojem sada imamo i nove prijatelje. Kroz zajedničke aktivnosti, časove i izlete brzo smo se sprijateljili. Uz to, shvatila sam koliko su mladi ljudi slični bez obzira iz koje zemlje dolaze jer dijelimo iste teme, interese i načine razmišljanja. Kad sam tek stigla, sve mi je djelovalo ogromno, grad, ljudi, saobraćaj, škole... ali baš u tome je bila čar. Svaki dan sam otkrivala nešto novo, drugačiju kulturu, navike, hranu, način života i pogled na svijet. Bilo mi je zanimljivo posmatrati kako se u tako velikom gradu spajaju moderni dijelovi sa historijskim i kako sve zajedno funkcioniše. Istanbul je ogroman grad, što sam odmah primijetila kroz gužvu, brz ritam i potpuno drugačiju atmosferu nego kod nas. Upravo ta razlika je činila svaki dan zanimljivim, jer sam stalno imala utisak da učim nešto novo samo posmatrajući ljude, ulice i način života. Uprkos jezičkim razlikama, komunikacija je tekla sasvim prirodno, puno kroz smijeh, geste i miješanje engleskog i naših jezika. Razmjena mi je pokazala da se najljepše stvari dešavaju kad izađeš iz svoje zone komfora. Taj osjećaj da si u novom okruženju, ali se uspijevaš snaći, donosi posebno samopouzdanje. Zato mi je ovo putovanje ostalo kao jedno od najvrijednijih iskustava u školi.

Azra Strašević III-c

Nezaboravna druženja

Povodom Dana osoba s invaliditetom, sada već tradicionalno, članovi sekcije Mladi pravnik ugostili su korisnike Centra za djecu sa višestrukim smetnjama "Koraci nade" iz Tuzle. U lijepom druženju kroz zanimljive radionice razgovarali smo, između ostalog, i o njihovim pravima i problemima na koje nailaze u svakodnevnom životu.

Nadamo se da ćemo vam bar dijelić zaista prelijepe atmosfere prenijeti putem fotografija.

Prof. Larisa Ćustendil

JU EKONOMSKO-TRGOVINSKA ŠKOLA TUZLA
MUHAMEDA HEVAIJA USKUFIJA BR.3.
TUZLA, BOSNA I HERCEGOVINA
TELEFON:035/252-340

EMAIL:EKONOMSKOTRGOVINSKATUZLA@GMAIL.COM
WWW.EKONOMSKOTRGOVINSKA.COM

Januar 2026. godine

